

ΕΙΠΑ, ΚΑΙ Μ' ΑΠΟΚΡΙΘΗΚΕΣ

—“Όποιος θλιμμένη, σκεπτική θὰ σὲ ἀγναντέψη
καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ σύγνεφα θολὰ τῆς ἀϋπνίας
τ' ἀστέρινα τὰ μάτια σου νὰ φέγγουν,—θὰ πιστέψη
στὴ γῆ πὼς φανερώθηκε, σὰ λυρική στροφὴ,
σὰ βοριανοῦ ζωγράφου ἔξωτικὴ γραφή,
τὸ Πνεῦμα τῆς μελαγχολίας.

Μὰ ὅποιος ἐσὲ χαρούμενη δὲν ξινοῖξε, στοχίσει
πὼς δὲν τὴν ξέρει τὴ χαρὰ κι ὅσο νὰ ζήση καὶ ὅπως
ὁ χρόνος λύρα γίνεται ὀρθρική με τὴ χαρὰ σου,
μὲ τὴ χαρὰ σου γίνεται παράδεισος ὁ τόπος.

Εἶπα, καὶ μ' ἀποκρίθηκες:

—Φίλε, σὰ μάτια σου ἡ καρδιὰ
ἐκστατικὰ φαντάσματα γεννάει γιὰ νὰ σ' εἰφραίνῃ.
Ἀπὸ τὴν ὥρα πού ἔσμιξα παιδὶ μὲ τὰ παιδιὰ
τὸ γράφει ἡ Μοῖρα σκεπτικὴ νὰ ζῶ καὶ λυπημένη.
Μὰ κάποτε τῆς λύπης μου τὸ πρόσωπο φωτίζει
διαβατικῆς, τὸ αἰσθάνομαι, χαρῆς ἢ προσωπίδα...
Τρικυμισμένου τοῦ οὐρανοῦ τὴ νύχτα ἔτσι ξαφνίζει
μὰ παραστρατισμένη ἡλιοσχίδα.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ